

מחר יהיה טוב

יומני היקר היום ה-10.7.2025 יום ההולדת של החבר הכי טוב שלי, הלכנו לעשות קצת כיף בעזה- לנד קצת להנות בים בחוף נובה וקצת בקניון החדש שפתחו ואז כל המקום הזה הזכיר לנו שבדיוק לפני שנתיים בשעה 6:30 בבוקר של יום שבת התחילה מלחמת "חרבות ברזל", ובאותו הרגע הקפיצו את אח שלי מהמיטה ישר לעוטף עזה ושם הוא פגש את החברים שלו מהצבא.

כל המשפחה לא הבינה מה קרה, וכולנו דאגנו לו נורא. לאחר שפגש את חבריו מהצבא היה הדרכה לפני הכניסה הקרקעית אל תוך עזה, כשנכנסו לעזה הם היו פלוגה של 43 חיילים ועוד 5 טנקים שבכל טנק היו 4 אנשים ובנוסף לזה נכנסו איתם 2 מכוניות צבאיות ומסוקים ומטוסי קרב ולא היה להם הרבה ציוד ללחימה.

בדרך שלהם לעזה הם פגשו חולייה של 11 מחבלים ופתחו באש מיד, בזמן הלחימה אחי הגדול קיבל כדור ברגל וכמה חברים שלו נפצעו קשה, בזמן שהם נלחמים הכוח האווירי לא הבינו למה כולם עצרו כמה מטרים מהכניסה, לאחר שהבינו למה הם עצרו הכוח האווירי החליטו לקחת מרחק ולא להתערב כי היה סיכון גבוה מידי שהם יפגעו בהרבה חיילי צהל ולא רצו לקחת את הסיכון ולרדת להילחם אז החליטו להישאר באוויר וטיפה להתרחק כדי שלא יקרה משהו למטוסים ולמסוקים.

אחרי כמה דק של לחימה קשה אחי הגדול וחבריו חיסלו את כל חוליית המחבלים, לאחר הלחימה המשיכו בדרכם אל תוך עזה וידעו שמחכה להם לחימה קשה בתוך עזה, לאחר זמן מה שהם היו בתוך עזה לפתע הופיעו עוד חוליית מחבלים שמתקדמים אל עבר חיילי צהל, וברגע שהחיילים קלטו שזה עוד חוליית מחבלים והחליטו להילחם בהם למרות שידעו שיש להם קושי רב וכמה חיילים פצועים. בזמן הלחימה אחי הגדול הצליח לחסל 2 מחבלים מתוך כל חוליית המחבלים שהיו 14 מחבלים.

לקראת סוף הלחימה אחי הגדול ראה שחבר טוב שלו קיבל עוד 3 כדורים בכל מיני מקומות בגוף וראה שיש לו קושי להמשיך בלחימה, אחי הגדול רץ אל החבר שלו שנפצע קשה והרים אותו סחיבת פצוע על הגב ושניהם הסתתרו מאחורי גבעת חול באזור של כל הלחימה, בזמן שאחי הגדול מטפל בחברו ונותן לו לשחות וחובש אותו חבריו וכל החיילים שהיו איתם בלחימה שהייתה בלב עזה חיסלו את כל שאר המחבלים שנשארו.

לאחר שסיימו בלחימה וחסלו את כל חוליית המחבלים כל החיילים חיכו הרבה זמן שכולם יתאוששו ויטפלו בכל מי שנפצע, השעה הייתה כבר 16:32 בצהריים, בזמן שכל החיילים מתאוששים מגיעים הפעם 2 טנקים עם חיילי צהל בתוך שבאו עם הרבה מים וערכות עזרה ראשונה וקצת אוכל. לאחר חצי שעה של התאוששות החליטו החיילים להמשיך בכניסה ולנסות לחסל כמה שיותר מחבלים. השעה הייתה כבר 17:24 בצהריים וקצת מתחיל להחשיך. לאחר עוד כמה דק של הליכה בתוך לב עזה המפקד של הפלוגה פתאום קלט כניסה אל תוך מנהרות החמאס, החיילים לא חשבו פעמיים וישר נכנסו אל תוך המנהרה לאחר 8 דקות שהחיילים מחפשים מחבלים במנהרה החליטו להתפצל, אחי הגדול ועוד 9 חיילים התפצלו משאר הפלוגה והחיילים שהיו שם והתחילו בחיפושים אחרי המחבלים. אחרי זמן קצר של חיפושים, אחי הגדול ושאר החיילים שהיו איתו נתקלו בעוד 4 מחבלים. בזמן הלחימה השעה הייתה כבר 18:36 בערב, בזמן הזה קבוצת חיילים שהתפצלו גם מהפלוגה נתקלו ב-5 מחבלים ופתחו באש, בזמן הזה ששתי הקבוצות נלחמות עם חוליות מחבלים עוד חיילי צהל ממשיכים להיכנס אל תוך עזה עם טנקים ומכוניות צבאיות וגם עוד כמה מטוסי קרב.

השעה הייתה 19:03 כשאחי הגדול ושאר החיילים חיסלו את חוליית המחבלים, הם המשיכו

במנהרה ומצאו יציאה שהובילה אותם אל שאר החיילים. בזמן הזה שאחי הגדול והחיילים שהיו איתו חזרו לחיילים שלא נכנסו למנהרה חיכו 26 דקות עד ששאר החיילים יסיימו בלחימה. לאחר שהחיילים האחרים חיסלו את חוליית המחבלים גם הם יצאו מיציאה אחרת שהובילה אותם קרוב מאוד לאיפה שכולם היו.

בזמן שכל הפלוגה חזרו אחד לשני והיו כפלוגה אחת ולא מפוצלת הם התחילו לשמוע הדי פיצוצים חזקים בטירוף, הם חשבו שהפיצוצים זה מטילים של חמאס אבל אחרי כמה דקות הבינו שזה היה הכלי טייס של צהל מפציצים את עזה ונרגעו. החליטו החיילים לחזור הביתה והתחילו בדרך חזרה לכיוון הגבול. החיילים עברו את הגבול בשעה 21:17 אחי הגדול נפרד מחבריו ומכל שאר החיילים של הפלוגה. אחרי שעתיים אחי הגדול הגיע הביתה ושרד הכל כדי לספר לנו. וזה היה הסיפור של אחי במלחמת "חרבות ברזל".

כתבו: עומר הכרמלי ויובל כץ
כיתה ח6, בית החינוך רבין,
תל מונד
מחנכת: גלית כהני